

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2644/2560

กรมสรรพากรโจทก์ บริษัทโซลาร์ ไอที คอนซัลแตนท์ จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 มาตรา 7, ป.พ.พ. มาตรา 233, ป.พ.พ. มาตรา 1119

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ศาลภาษีอากรกลางวินิจฉัยว่า คดีในส่วนจำเลยที่ 2 มิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของ รัฐในหนี้ค่าภาษีอากรตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 มาตรา 7 (2) เป็นกรณีที่ศาลภาษีอากรกลางวินิจฉัยในปัญหาว่า คดีในส่วนจำเลยที่ 2 อยู่ในอำนาจ ศาลภาษีอากรกลางหรือศาลยุติธรรมอื่น ซึ่งตามมาตรา 10 วรรคสอง (เดิม) กำหนดให้ประธาน ศาลฎีกาแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้วินิจฉัย ศาลภาษีอากรกลางหาอำนาจวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว ประกอบกับคู่ความไม่ได้โต้แย้งเรื่องเขตอำนาจศาลไว้ จึงไม่มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยในเรื่อง เขตอำนาจศาล ที่ศาลภาษีอากรกลางวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 และพิพากษา ยกฟ้องมานั้น จึงไม่ขัดด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานของโจทก์มีหนังสือไปยังกรมการจำเลยที่ 1 เพื่อให้บอกกล่าวให้จำเลยที่ 2 นำเงินค่าหุ้นที่ยังส่งใช้ไม่ครบมาชำระแก่จำเลยที่ 1 ให้ครบถ้วน ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามสิทธิเรียกร้องของตนเป็นเหตุให้โจทก์เสียประโยชน์ หนี้ค่าภาษีอากรที่โจทก์มีต่อจำเลยที่ 1 เป็นหนี้มีบุริมสิทธิ กรณีต้องด้วย ป.พ.พ. มาตรา 233 และมาตรา 235 โจทก์ขอจะใช้สิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 ต่อจำเลยที่ 2 ได้ แต่การที่โจทก์ใช้ สิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 อันมีต่อจำเลยที่ 2 ซึ่งยังส่งใช้เงินค่าหุ้นไม่ครบถ้วนพร้อมดอกเบี้ย แม้ โจทก์จะใช้สิทธิเรียกร้องได้ในนามของตนเองตามมาตรา 233 ก็เป็นการใช้สิทธิแทนจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกหนี้ จำเลยที่ 2 จึงต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ส่งใช้เงินค่าหุ้นที่ยังไม่ครบพร้อมดอกเบี้ย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ 1 ชำระค่าภาษีอากรและเงินเพิ่มที่ค้างชำระ 8,387,597.17 บาท และให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ค้างชำระตาม บข. 35 จากต้นเงิน 2,053,924.20 บาท นับถัดจาก วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยที่ 2 ส่งใช้เงินค่าหุ้นที่ยังส่งใช้ไม่ครบพร้อม ดอกเบี้ย 3,128,125 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของมูลค่าหุ้นที่ยังส่งใช้ไม่ครบ 3,000,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชำระค่าภาษีอากรและเงินเพิ่มที่ต้องชำระตามฟ้อง 8,387,597.17 บาท แก่โจทก์กับให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อ เดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ค้างชำระตาม บข.35 เลขที่ 02019270-25551128-005-00327 จากต้นเงินภาษีจำนวน 18,271.91 บาท เลขที่ 02019270-25551128-005-00328 จากต้นเงินภาษีจำนวน 64,747.42 บาท เลขที่ 0209270-2551128-005-00329 จากต้นเงินภาษีจำนวน 108,684.29 บาท เลขที่ 02019270-25551128-005-00330 จากต้นเงินภาษีจำนวน 663,576.17 บาท เลขที่ 02019270-25551128-005-00331 จากต้นเงินภาษีจำนวน 46,029.49 บาท เลขที่

02019270-25551128-005-00332 จากต้นเงินภาษีจำนวน 81,802.09 บาท เลขที่
02019270-25551128-005-00333 จากต้นเงินภาษีจำนวน 284,049.36 บาท เลขที่
02019270-25551128-005-00334 จากต้นเงินภาษีจำนวน 143,040.95 บาท เลขที่
02019270-25551128-005-00335 จากต้นเงินจำนวน 159,351.98 บาท เลขที่
02019270-25551128-005-00336 จากต้นเงินภาษีจำนวน 55,541.23 บาท เลขที่
02019270-25551128-005-00337 จากต้นเงินภาษีจำนวน 76,337.24 บาท เลขที่
02019270-25551128-005-00338 จากต้นเงินภาษีจำนวน 140,440.43 บาท เลขที่
02019270-25551128-005-00339 จากต้นเงินภาษีจำนวน 109,363.17 บาท เลขที่
02019270-25551128-005-00340 จากต้นเงินภาษีจำนวน 102,678.87 บาท โดยนับถัดจากวัน
ฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่เงินเพิ่มดังกล่าวต้องไม่เกินภาษีที่ต้องชำระ ยกฟ้อง
จำเลยที่ 2 ให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท
ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนของจำเลยที่ 2 ให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดี
ภาษีอากรวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังยุติตามคำพิพากษาศาลภาษีอากรกลางว่า จำเลยที่ 1
ค้างชำระภาษีมูลค่าเพิ่มแก่โจทก์หลายเดือนภาษี รวมเบี้ยปรับ และเงินเพิ่มเป็นเงิน 8,380,000.40
บาท จำเลยที่ 1 ได้ชำระหนี้แก่โจทก์บางส่วนเป็นเงิน 98,000 บาท คงค้างชำระอยู่ 8,210,000.40
บาท เจ้าพนักงานของโจทก์ได้เร่งรัดให้จำเลยที่ 1 ชำระหนี้ ต่อมาเจ้าพนักงานของโจทก์ได้อายัด
เงินฝากของจำเลยที่ 1 ชำระหนี้บางส่วนเป็นเงิน 830,000 บาท คงเหลือค่าภาษีอากร เงินเพิ่ม และ
เบี้ยปรับค้างชำระ 7,331,896.93 บาท จำเลยที่ 1 มีทุนจดทะเบียน 5,000,000 บาท แบ่งออกเป็น
500,000 หุ้น ราคาหุ้นละ 10 บาท มีจำเลยที่ 2 กับบุคคลอื่นอีกหกคนเป็นผู้ถือหุ้น โดยจำเลยที่ 2
ถือหุ้น 489,950 หุ้น มูลค่า 4,899,500 บาท จำเลยที่ 2 ชำระค่าหุ้นแล้ว 1,899,500 บาท คง
ค้างชำระค่าหุ้น 3,000,000 บาท ส่วนหุ้นที่เหลือ 10,050 หุ้น ที่บุคคลอื่นถือไว้นั้น ได้ชำระค่าหุ้น
ครบถ้วนแล้ว โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ 1 ชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มในอัตรา
1.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือน แต่เงินเพิ่มต้องไม่เกินภาษีที่ต้องชำระตามมาตรา 89/1 แห่ง
ประมวลรัษฎากร โจทก์ได้ใช้สิทธิเรียกร้องแทนจำเลยที่ 1 โดยเรียกร้องให้จำเลยที่ 2 ส่งใช้ค่าหุ้นที่
ค้างชำระพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี ดอกเบี้ยคิดถึงวันฟ้องเป็นเงิน 128,125 บาท รวมต้นเงิน
และดอกเบี้ย 3,128,125 บาท ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้จำเลยที่ 1 รับผิดชอบโจทก์ตามฟ้อง
และพิพากษายกฟ้องจำเลยที่ 2 โดยเห็นว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 ต่อศาลภาษีอากรกลาง
ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 ในฐานะผู้ถือหุ้นของจำเลยที่ 1 โดยอ้างการใช้สิทธิเรียกร้อง
ของจำเลยที่ 1 ให้จำเลยที่ 2 นำเงินค่าหุ้นค้างชำระแก่จำเลยที่ 1 ไปชำระแก่โจทก์นั้น ถือเป็นกรณี
สืบเนื่องมาจากสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากรที่โจทก์ใช้สิทธิเรียกเก็บเงินค่าหุ้นที่จำเลยที่
2 ค้างชำระแล้วนำเงินที่ได้ไปชำระหนี้ค่าภาษีอากรที่ค้างแก่โจทก์ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับ
สิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากรตามมาตรา 7 (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 คำพิพากษาศาลภาษีอากรกลางจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย
นั้น ปัญหาตามมาตรา 10 วรรคสอง (เดิม) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธี
พิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 บัญญัติว่า "ในกรณีมีปัญหาว่าคดีใดจะอยู่ในอำนาจของ
ศาลภาษีอากรหรือศาลยุติธรรมอื่น ไม่ว่าจะเกิดปัญหาขึ้นในศาลภาษีอากรหรือศาลยุติธรรมอื่น ให้
ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด" ศาลฎีกาแผนกคดี
ภาษีอากรเห็นว่า การที่ศาลภาษีอากรกลางวินิจฉัยว่า คดีในส่วนจำเลยที่ 2 มีใช้คดีพิพาทเกี่ยวกับ

สิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากรตามมาตรา 7 (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 เป็นกรณีที่ศาลภาษีอากรกลางวินิจฉัยในปัญหาว่า คดีในส่วนจำเลยที่ 2 อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากรกลางหรือศาลยุติธรรมอื่น ซึ่งตามมาตรา 10 วรรคสอง (เดิม) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 กำหนดให้ประธานศาลฎีกาแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้วินิจฉัย ศาลภาษีอากรกลางหาไม่อำนาจวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวไม่ ประกอบกับคู่ความไม่ได้โต้แย้งเรื่องเขตอำนาจศาลไว้ จึงไม่มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยในเรื่องเขตอำนาจศาล ที่ศาลภาษีอากรกลางวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่มีความฟ้องจำเลยที่ 2 และพิพากษายกฟ้องมานั้น จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เมื่อสำนวนขึ้นมาสู่การพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากร โดยโจทก์สืบพยานในประเด็นของจำเลยที่ 2 จนเสร็จแล้ว เพื่อมิให้คดีต้องล่าช้า จึงเห็นควรวินิจฉัยประเด็นความรับผิดชอบของจำเลยที่ 2 ตามฟ้องโจทก์ต่อไปโดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลภาษีอากรกลางวินิจฉัยเสียก่อน สำหรับปัญหาว่า จำเลยที่ 2 ต้องส่งใช้เงินค่าหุ้นที่ยังไม่ได้ส่งใช้ครบพร้อมดอกเบี้ยตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1119 มาตรา 1120 และมาตรา 1121 เมื่อจำเลยที่ 2 ถือหุ้นบริษัทจำเลยที่ 1 นั้น จำเลยที่ 2 จำต้องใช้เป็นเงินค่าหุ้นจนเต็มค่า และบรรดาเงินค่าหุ้นที่ค้างชำระนั้นกรรมการจะเรียกให้ผู้ถือหุ้นส่งใช้เสียเมื่อใดก็ได้ซึ่งผู้ถือหุ้นทุกคนจะต้องใช้เงินตามจำนวนที่เรียกนั้น เจ้าพนักงานของโจทก์มีหนังสือไปยังกรรมการจำเลยที่ 1 เพื่อให้บอกกล่าวให้จำเลยที่ 2 นำเงินค่าหุ้นที่ยังส่งใช้ไม่ครบมาชำระแก่จำเลยที่ 1 ให้ครบถ้วน ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามสิทธิเรียกร้องของตน เป็นเหตุให้โจทก์เสียประโยชน์ หนี้ค่าภาษีอากรที่โจทก์มีต่อจำเลยที่ 1 เป็นหนี้ที่มีบุริมสิทธิ กรณีต้องด้วยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 233 และมาตรา 235 โจทก์ชอบจะใช้สิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 ต่อจำเลยที่ 2 ได้ แต่การที่โจทก์ใช้สิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 อันมีต่อจำเลยที่ 2 ซึ่งยังส่งใช้เงินค่าหุ้นไม่ครบถ้วนพร้อมดอกเบี้ยนั้น แม้โจทก์จะใช้สิทธิเรียกร้องได้ในนามของตนเอง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 233 ก็เป็นการใช้สิทธิแทนจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกหนี้ จำเลยที่ 2 ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ส่งใช้เงินค่าหุ้นที่ยังไม่ครบพร้อมดอกเบี้ย พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 2 ส่งใช้ค่าหุ้นที่ยังไม่ครบพร้อมดอกเบี้ย 3,128,125 บาท และดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของมูลค่าหุ้นที่ส่งใช้ไม่ครบ 3,000,000 บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 15 ตุลาคม 2557) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลภาษีอากรกลาง ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

องค์คณะ

สนธิศาสตร์ เจตนวราพงศ์ · ไสลเกษ วัฒนพันธุ์ · อธิป จิตต์สำเร็จ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2644/2560>